

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto V

Celje, dne 19. oktobra 1934

Štev. 21

Nj. Vel. kralj Aleksander I.

V težki fugi boluje Jugoslavija.

Naš Viteški kralj Aleksander I. Zedinitelj je 9. t. m. ob 4. uri popoldne padel v Marseillu kot žrtev zavračnega morilca.

S svojo krvjo je kralj zapečatil delo za mir, radi katerega se je napolil v zavezniško Francijo.

Na prestol kraljevine Jugoslavije je po čl. 56 ustave stopil njegov prvorojeni sin Nj. Vel. kralj Peter II.

Do polnoletnosti mladega kralja je blagopokojni kralj Aleksander na osnovi čl. 42 ustave določil, da vršijo namestniško oblast:

1. Nj. kralj. Visočanstvo Pavle Karađordjević,
2. Radenko Stanković, senator in prosvetni minister,
3. dr. Ivo Perović, ban savske banovine.

Kot namestnika kneza Pavla je določil armijskega generala Vojislava Tomića, komandanta mesta Beograda, kot namestnika g. Radenka Stankovića, senatorja g. Banjanina in kot namestnika dr. Perovića senatorja dr. Zeca

V svojem brezmejnem domoljubju je naš narodni kralj v zadnjih vzdihljajih sporočil jugoslovanskemu ljudstvu svojo oporoko: »ČUVAJTE JUGOSLAVIJO!«

In ob Tvojem svežem grobu, naš veliki vladar, Ti obeta zvesto jugoslovensko ljudstvo, da mu bo Tvoja oporoka vsekdar sveta in da jo bo verno izpolnilo!

Da bo k letu boljše!

Često čujemo trditi nekatere hmeljarje, da se kakovost hmelja v kupčiji ne upošteva dovolj. Večkrat da ima kdo prav dober hmelj, pa ga proda ceneje kakor njegov sosed slabega. Seveda, taki slučajji se pripetijo, toda ne zato, ker se kakovost premalo upošteva, temveč le in zato, ker je prvi hmeljar slučajno prodal svoje blago tedaj, ko so bile cene splošno nižje in sosed slabega sploh ni mogel prodati ter ga je spravil v denar šele pozneje, ko je pritisnilo večje povpraševanje in so se cene sploh dvignile. Da pa je dejansko kakovost hmelja zelo važna za vnovčenje, to vidimo najbolje letos, ko s pridelkom sploh nismo imeli sreče. Kdor radi zanikarnosti prideluje hmelj slabe kakovosti, škoduje tudi svojim sosedom, tlači cene in ogroža bodočnost našega hmeljarstva sploh! Zato pa je dolžnost vsakega hmeljarja, da skuša pridelati čim boljše blago ter koristiti s tem v prvi vrsti sebi, pa tudi našemu hmeljarstvu sploh! In po letošnjih tozadevnih izkušnjah menda ne bo hmeljarja, ki ne bo voljan storiti vse, samo da pridelal čim boljše blago. Na to pa je treba misliti že sedaj, ko se hmeljska rastlina pripravlja k zimskemu počitku, ne pa šele tedaj, ko spomladi prebujena že zopet raste in je marsikaj že zamujenega. Vsa dela v hmeljskih nasadih je treba zato opraviti pravočasno, pravilno in skrbno dovolj. In teh je nekaj prav važnih tudi že sedaj jeseni.

O potrebi jesenskega odoravanja smo se že pomenili. Prav tako o rezanju in sežiganju trf ter gnojenju s kalijevo soljo. Danes predvsem še nekaj o apnanju.

Kako neobhodno je potrebno hmeljski rastlini apno in koliko ga potrebuje, o tem smo že ponovno pisali. Popolnoma napačno je mišljenje, da nudimo hmelju že dovolj apna, če mu gnojimo s Tomaževo žlindro in apnenim dušikom. Res je, da obe gnojili vsebujeta tudi nekaj apna, toda za hmelj mnogo premalo. Hmelju že moramo dati apna še posebej v obliki apnenega prahu, in sicer mnogo, najmanj 250 kg na 1000 sadežev. Apneni prah raztrosimo najbolje jeseni pred odoravanjem na široko po nasadu in ga potem, ko odoravamo, zaorjemo. Glede odoravanja samega je treba ponovno opozoriti, da moramo rezati pri tem le ozke brazde in pustiti plug čim bolj globoko. Zadnja leta so nekateri pravilno apnali svoje hmeljske nasade in bili z uspehom glede množine in kakovosti pridelka prav zadovoljni. Nekateri pa so le trosili nekaj apnenega prahu okoli sadežev kakor kako prav dragoceno umetno gnojilo in seveda niso opazili nobenega pravega uspeha. Zato ponavljamo: na vsakih

1000 sadežev hmelja je treba raztrositi na široko po nasadu najmanj 250 kg apnenega prahu in to na vsak način že jeseni pred odoravanjem, da se potem zaorje. Seveda pa ni treba apnati hmeljskih nasadov vsako leto, temveč zadostuje na vsaka štiri leta enkrat.

S hlevskim gnojem tisto leto, ko apnamo, ni priporočljivo gnojiti. Ako imamo hmeljišče slabo zagnojeno, gnojimo v slučaju, da smo jeseni apnali, s hlevskim gnojem šele spomladi okoli sadežev. Isto velja tudi o umetnih gnojilih, le kalijevo sol in po potrebi tudi Tomaževo žlindro lahko trosimo tudi že jeseni, ko apnamo. Splošno pa je najbolje trositi apno samo zase v jeseni, vsa ostala gnojila pa v tem slučaju šele spomladi.

Zadnja leta so naša hmeljišča precej dobro zagnojena. Toda prav letos smo lahko čuli zopet ponovne pritožbe, da je hmelj v barvi slab in semtertja tudi da barvo slabo drži. Dajmo torej hmelju apna in kalijeve soli, da bo rastlina bolj odporna proti raznim boleznim ter škodljivcem in da bo pridelok lepo gladko zelene barve in tudi stanovit in v barvi! Že sedaj v jeseni mislimo na to, da bo pridelok treba tudi vnovčiti in da gre to tem lažje, čim boljše je blago. V kakovosti prvovrstno blago brezhribne, gladko zelene in stalne barve mora biti ponos vsakega hmeljarja. Zato pa na delo brez odlašanja in opravimo vsa jesenska dela v naših hmeljiščih pravočasno, pravilno in čim najbolj skrbno.

Zgledi naj vlečejo!

»Slovenski hmeljar«, ki tudi težko občuti sedanja splošno gospodarsko krizo, je pričel zbirati prispevke za tiskovni sklad. Dosedanji uspeh je pokazal, da jih je mnogo, ki znajo ceniti zasluge našega lista za napredek slovenskega hmeljarstva in dobrobit naših hmeljarjev ter so pripravljani tudi z dejanjem podpreti dobro stvar. Nekateri zavodi so se namreč že odzvali vabilu in prav izdatno prispevali v naš tiskovni sklad, tudi do 2000 Din. Prav tako so posamezniki, nekateri takoj, ko so vnovčili letošnji pridelok, že prispevali svoj obolos, tudi do 1000 Din. Vsem tem se ob tej priliki najlepše zahvaljujemo in upamo, da bodo naši mnogo posnemalcev. Pripomniti pa moramo, da so žal nekateri, ki sicer mnogo govorijo, kako nujno je list potreben, toda z dejanjem tega ne pokažejo.

Hmeljarji! Vse tako kaže, da se bližajo zopet težki časi nadprodukcije hmelja. Tedaj bo zopet stiska velika in še mnogo težje za vsak groš, ka-

kor je danes. Zato pa je nujno potrebno, da si sedaj zajamčimo obstoj lista tudi za leta največje sile in stiske, ko nam bo gotovo še bolj potreben. Vsak hmeljar naj torej po svoji moči prispeva v fiskovni sklad in s tem podpira samega sebe ter si lajša lastno skrb in brigo. Nikar odlašati! Tudi tu namreč velja v polni meri staro pravilo, da nikar ne odlašaj na jutri, kar lahko storiš že danes. Zato pa na delo vsi zavedni hmeljarji! »Slovenski hmeljar« je skupno glasilo vseh hmeljarjev, zato pa je potrebno, da ga skupno vsi vzdržujemo. Čim bolj bo list založen, tem boljši bo tudi po vsebini, tem več koristnega čtiva bo nudil hmeljarjem in, kar je še posebno važno, tem obširnejša in pogostejša poročila s hmeljskih tržišč bo prinašal v času sezone in tem točnejša navodila bo dajal glede vnovčenja hmelja.

Zbirajte torej in prispevajte vsi za fiskovni sklad lista!

Poravnajte točno naročnino in pridobivajte novih naročnikov! Naj ne bo hmeljarja, ki ne bi imel naročenega našega lista!

Upoštevajte in sklicujte se povsod in ob vsaki priliki na oglase v našem listu!

Razno

Največje pivovarne v ČSR so: Delniška pivovarna Praha-Smichov, ki je navarila lani 620.884 hl piva in predlani še celó 676.066 hl, Meščanska pivovarna Plzen s 497.926 hl (617.344), Javna trg. družba Fr. Ringhoffer Velke Popovice z 267.905 hl (313.457), Prva brnska delniška pivovarna in sladarna v Brnu s 174.120 hl (192.569), Češka delniška pivovarna Češke Budejovice s 151.037 hl (183.003), Prva pražka meščan. pivovarna Praha - Holešovice s 142.139 hl (164.243), Meščanska pivovarna Most s 132.272 hl (160.982), Prva delniška pivovarna Cheb s 124.272 hl (147.731), Prva moravska delniška pivovarna in sladarna Přešov s 122.651 hl (142.395) in Plzenska del. pivovarna Gambrinus Plzen s 116.876 hl (143.077).

Precei brezskrbno spi lahko vsak posestnik, če ima svoja poslopja zavarovana proti požaru in če je za slučaj smrti zavarovan za življenje tudi sam v korist svojcev. Vsa taka zavarovanja izvrši pod prav ugodnimi pogoji Vzajemna zavarovalnica, ki ima v vsaki župniji svojega poverjenika, pri katerem se dobe vsa potrebna pojasnila.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinaest dni je bila kupčija v začetku precej živahna, pozneje pa je postala radi predstoječe prepovedi uvoza hmelja v Anglijo bolj mirna. Zadnje dni pa je tendenca zopet bolj čvrsta, ker po nainovnejših vesteh izvoz hmelja v Anglijo, zaenkrat vsaj, ne bo prepovedan. Cene so ostale nespremenjene in se plačuje po 20 do 40 Din, najslabše tudi po 10 do 20 Din za kg. Računa se, da je

iz prve roke prodanega že kakih 70 % pridelka in je neprodano iz prve roke le še kakih 3.500 stotov.

Vojvodina: Dočim so se lani držali producenti zelo rezervirano, so letos izredno popustljivi, zlasti oni iz Srema in periferije. Zato so cene nekoliko nazadovale, tem bolj, ker je hmelj deloma tudi slabo sušen. Zadnji čas je kupčija zelo mirna. Nominalno notira boljše blago 15 do 30 Din, vendar je nekaj povpraševanja le za cenejše v ceni do 15 Din za kg. Računa se, da je prodanega iz prve roke že 75 %.

Češkoslovaška: Po izredno živahni kupčiji je postalo tržišče zopet bolj mirno. Vkljub temu pa cene niso popustile in za žateški hmelj se plačuje 58 do 69 Din, za res izbrano prvovrstno blago tudi do 73 Din za kg. Ker je gladko zeleno blago že redko, se kupuje sedaj tudi že v barvi ne tako brezhibno. Producenti se drže rezervirano, ker nimajo v rokah več niti 15 % pridelka. Znamkovanih je dosedaj v žatcu 18.897 stotov letnika 1934. V Uštku in Roudnici je prav tako blago že močno razprodano ter se cene drže in se plačuje 50 do 58 Din za kg. Tudi v Dubi so zaloge hmelja že pičle, plačuje pa se do 36 Din za kg. Računa se, da se nahaja v prvi roki le še kakih 6000 stotov pridelka 1934, in sicer v žatcu 4000, Uštku in Roudnici 1500, v Dubi, Tršicah in drugod pa 500. Zadnje dni je kupčija postala zopet živahnejša in je tendenca čvrsta.

Nemčija: Ker je večina pridelka že prodano, je postala kupčija znatno mirnejša in so na tržišču v Nürnbergu cene nekoliko popustile. Tako notira sedaj pri mirni tendenci Hallertau 96 do 99 Din, Hersbruck 79 do 81 Din in Württemberg 95 Din za kg, lanski pa, ki se tudi nekoliko trži, Hallertau 50 do 62 Din in Hersbruck 48 do 52 Din za kg. Tudi pri nakupovanju iz prve roke v posameznih okoliših je povpraševanje popustilo, ker je boljše blago že razprodano; tako se plačuje sedaj za Hallertau 74 do 104 Din, Spalt (razprodan) 81 do 113 Din, Hersbruck in Aischgrund 74 do 88 Din ter Württemberg 74 do 95 Din za kg. Prodanega je dosedaj 56.000 stotov in se nahaja v prvi roki le še kakih 8.000 stotov letošnjega pridelka in to večinoma le slabše blago, ki poprej ni našlo kupca.

Francija: Zadnjih štirinaest dni je bila kupčija živahnejša in so se cene zopet učvrstile na 20 do 46 Din za kg. Sicer pa je do 90 % letošnjega pridelka iz prve roke že prodano. Nakupovalo se je največ za izvoz.

Poljska: Kupčija je trajno mirna in producenti, ki so v stiski, že prodajajo svoj pridelek za vsako ceno. Pri pičlem prometu se plačuje sedaj le še do 22 Din za kg. Neprodano v prvi roki je še skoro polovico letošnjega pridelka.

Belgija: V začetku zadnjih štirinaest dni je bilo povpraševanje prav živahno, sedaj pa je zaključna tendenca zopet bolj mirna. Cene pa se drže in notira sedaj Poperinghe 25 Din, Alost pa 20 do 35 Din za kg. V Alostu je obiranje šele konec minulega meseca končalo in je prodano še prav malo pridelka.

Anglija: Z uradnim vnovčenjem letošnjega pridelka se bo pričelo najbrže šele prihodni mesec in bo šele tedaj pričela kupčija za letnik 1934, za starejše pa ni več zanimanja. Po nainovnejših vesteh računajo, da še ni uvoženega dovolj inozemskega hmelja in da zato ne bodo z 20. t. m. prepovedali uvoza in ga tudi ne kontingentirali, kakor so nameravali.

Amerika: Kupčija je stalno mirna in pivovarne dobavljajo le blago iz starejših zaključkov, novi pa so redki. Cene pa se drže in notira sedaj letošnji pridelek 22 do 24 Din, lanski 17 do 23 Din, predlanski 13 do 17 Din in starejši letniki 8 do 13 Din, boljši inozemski hmelj že zacarinjen pa letošnji 86 do 95 Din in lanski 65 do 85 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo mirna, prometa prav malo, le za boljše letošnje žlahtno inozemsko blago je nekaj več zanimanja in so tudi cene bolj čvrste; domače najboljše blago pa se nudi že po 23 Din za kg in postaja kupčija tudi živahnejša.

Splošno: Zadnji čas je postala kupčija povsod bolj mirna, ker je boljše blago večinoma razprodano, ker so plačilne težkoče z Nemčijo vedno večje in ker so se razširile vesti, da bo Anglija z 20. t. m. prepovedala uvoz. Ker pa prepovedi uvoza v Anglijo menda ne bo, vsaj ne z 20. t. m., se bo verjetno kupčija zopet oživela, sedaj tudi za slabše blago po primernih cenah.

Najvišje cene, plačane zadnji čas za najboljše hmelj raznih provenienc iz prve roke, so bile naslednje:

Nemčija (Teffnang)	Din 99.— za kg
Češkoslovaška (Zatec)	Din 73.— za kg
Francija (alzaški)	Din 46.— za kg
Jugoslavija (savinjski)	Din 42.— za kg
Belgija (Alost)	Din 35.— za kg
Poljska (wolinjski)	Din 32.— za kg
Amerika (kalifornijski)	Din 24.— za kg

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Preglejte in upoštevajte oglase!

VAM, HMELJARJI,

**NUDI PO ZNATNO ZNIŽANIH
CENAH VSAKOVRSSTNO MA-
NUFAKTURNO IN MODNO
BLAGO ZA MOŠKE IN ŽEN-
SKE V ZELO BOGATI IZBIRI
STARA DOMAČA TRGOVINA**

VALENTIN HLADIN, CELJE

PREŠERNOVA ULICA -- POLEG MARIJINE CERKVE

**TOČNA IN SOLIDNA // PRIDITE IN PRE-
POSTREŽBA! PRIČAJTE SE!**

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice